

Trygg i Golfen Safe in the Gulf

Översatt från *Christian Science Sentinel*, Volym 111, Nummer 02

Nyligen var jag ute och simmade i Mexikanska Golfen när något som kändes som sjögräs plötsligt strök mot min överarm och jag upplevde att något bet eller stack mig. Just då sköt jag bara händelsen åt sidan och hoppas att ingenting hade hänt.

Men mycket snart, medan jag fortfarande simmade, började armen strama och kännas underlig. Som studerande i Kristen Vetenskap började jag genast förneka att det hade funnits ett ögonblick när jag varit skild från Guds kärlekfulla närvaro ute i vattnet. Jag började be med en ström av metafysiska sanningar om min andliga helhet och immunitet från fara som Guds älskade barn. Det kom till mig att jag behövde fortsätta att göra detta ända tills effekten av stinget hade försvunnit.

Fast jag till att börja med inte var helt säker på att jag skulle lyckas, hindrade detta mig inte från att komma igång. Jag hade tidigare lärt mig att helande handlade om att inse Guds överhöghet och kontroll, och inte om att lita till mina egna ansträngningar. Jag måste stå emot frestelsen att tro att något negativt hänt som kunde störa och eller skada mig. Det var särskilt två möjligheter som skrämde mig: Att bittet kunde ha varit giftigt, och att jag kanske kunde bli förlamad. Vid det laget tyckte jag det vore förståndigt att gå upp ur vattnet.

För att komma till rätta med min rädsla fortsatte jag att fylla mitt medvetande med varje andlig sanning som kom till mig. Jag förklarade tyst att Gud är allt och att Han är god, att ingenting ont eller skadligt kunde nå mig eftersom Gud fyllde allt rum. Jag bad för att veta att det min kropp rapporterade inte var den faktiska andliga verkligheten. I stället representerade stinget en förvrängd uppfattning om Guds fullkomliga skapelse. Eftersom det bara fanns ett Förnuft, var detta Förnuft också mitt förnuft. Det fanns inget annat förnuft eller någon annan intelligens som kunde komma med falska påståenden för att underminera den hälsa Gud gett mig.

När jag nu började bli säker på att ingenting var i olag tänkte jag: Varför sluta simma? Jag ville inte ge detta sting någon makt eftersom Gud, det goda, var allsmäktig och allnärvarande. Gud var den enda makten och den enda närvaron. Punkt och slut! Jag gick direkt från bukten till simbassängen ca 20 meter därifrån och fortsatte min motion där jag slutat. Medan jag simmade upprepade jag den andliga innebörden av Herrens Bön från sidorna 16-17 i *Vetenskap och hälsa*. Författaren, Mary Baker Eddy, nämner på ett annat ställe i sina skrifter att "Herrens Bön, förstådd i sin andliga innebörd, och med sin andliga version, aldrig kan upprepas för ofta till nytta för alla som har öron, hör och förstår" (*Christian Healing*, s. 15-16). Jag hade studerat den andliga innebörden av Herrens Bön ofta under de senaste veckorna och kände mig andligen upplyft när jag nu läste den för mig själv.

Läs en svensk översättning, på <http://www.spirituality.com/kristenvetenskapsharold>

© 2009 The Christian Science Publishing Society (CSPS). Upp till 50 kopior av den här artikeln får tryckas och distribueras mot ersättning för tryckkostnaderna. Artikeln får inte sändas vidare via e-post eller läggas ut på en webbsida. Du kan istället sända eller lägga ut en länk till artikeln på CSPS:s webbsida. Om du vill ha tillåtelse att trycka artikeln i en annan tidskrift, sänd en förfrågan via e-post till copyright@csps.com, med ämnet "Copyright Request" på engelska.

Jag drog mig också till minnes en bibelvers som alltid visat sig vara ett kraftfullt andligt vapen i pressade situationer. Det är den där aposteln Paulus förklarar att han "gläds åt svaghet, förolämpningar, svårigheter, förföljelser och nöd, när det är för Kristi skull. Ty när jag är svag, då är jag stark" (2 Kor 12:10). Den här tanken gav mig enorm andlig styrka och själförtroende och påminde mig om att det var Gud, inte jag, som helade. Mitt jobb var att lita till Honom, och jag började känna den frid som kommer när man med säkerhet förväntar sig positiva resultat.

Sedan jag slutat simma fortsatte jag med mina planer för dagen och all fysisk smärta avtog gradvis. Några timmar senare lade jag märke till att min överarm ett kort tag kändes varm och fuktig som om svullnaden tömts på något.

Det svåraste i den här situationen var det halvdussin gånger det dödliga förnuftet, eller tänkande baserat på materien, försökte argumentera emot mina böner, spela upp händelsen för min tanke och insistera på att jag faktiskt hade kommit i kontakt med något farligt, och det därför var naturligt att armen skulle kännas konstig. Men jag lärde mig snabbt att "dränka" dessa lögner med andliga sanningar.

Ett hjälpande citat från *Kyrkohandboken* som jag ofta studerade, sammanfattar detta bevis på helande för mig: "Jag tillråder varje medlem av denna kyrka att i sin praktik bemöda sig om att demonstrera, att Kristen Vetenskap helar de sjuka snabbt och fullständigt, och sålunda bevisa, att denna Vetenskap är allt det vi gör gällande angående densamma" (Mary Baker Eddy, s. 92). Helandet kom verkligen snabbt och fullständigt! Men ännu mer uppskattar jag den andliga tillväxt som kom med den här erfarenheten som också i fortsättningen kommer att välsigna mig själv och andra.

Dan Ziskind, Longboat Key, Florida, USA